

# SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolbá“.

Upravníštvu naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

### „SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto . . . . .	13 gld. — kr.
„ pol leta . . . . .	6 „ 50 „
„ četrt leta . . . . .	3 „ 30 „
„ jeden mesec . . . . .	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto . . . . .	15 gld. — kr.
„ pol leta . . . . .	8 „ — „
„ četrt leta . . . . .	4 „ — „
„ jeden mesec . . . . .	1 „ 40 „

Upravníštvo „Slov. Naroda“.

## Ali se smemo nadejati?

—o.— O tisti šeststogoldinarski nagradi, ki je po Kranjskem deželnem zboru razpisana za postransko ljudsko nemščino v naši kronovini, nakopičilo se je v kratkem toliko aktov, da je vsakdo mej nami že gotov s svojo sodbo v hrupnej tej pravdi!

Sedaj pa na prstih jedne roke lahko seštejemo tiste čudne naše patrijote, ki nam praktične koristi poudarjajo iz imenovanega deželno-zborskega sklepa, kateri se ne sramujejo javno „escobardovati“, kadar našemu kmetu dokazujejo, da je šeststogoldinarska nagrada tista Jakobova lestvica, po kateri je slovenskega kmeta sinovom jedino mogoče priplezati v prvo latinsko šolo in naprej v srečne mature blazno naročje! Kdor pa resnico hoče opazovati — razčevati, rekel nam bode, da se je na Kranjskem tej praktični potrebi pred velikodušnim činom naše nagrade uprav tako ustrezalo, kakor se njej ustreza sedaj, ko se od razpisane nagrade skoro nihče okoristiti neče. Do malega po vseh kranjskih ljudskih učilnicah naši učitelji v „posebnih“ urah pripravljajo mladino za nemščino, in honorarja za to jim nobeno leto ne zmanjka, ker ima zdi se, nekaj večnega v sebi naredba, da morajo Slovenci nekoliko nemščine pokazati, predno se

jih vzprejme v srednje šole avstrijske! Najnižji honorar za te „posebne“ ure pa je tolikšen, da morate vi učiteljem najprej sploh prepovedati posebe plačevano poučevanje, stoprav potem se morebiti kdo oglasi za vašo nagrado, a potem bode nam s šestimi sto goldinarji ubogo malo nemščine kupili, kajti tudi nemščina naših učiteljev ima svojo ceno! Takisto se pa imenito tudi učiteljem na Kočevskem drug posel v „posebnih“ urah boljše izplačuje, nego da bi tiste ure v poučevanju slovenščine oprezovali na nagrado kranjskega deželnega zbora. Zato pa je bila Mengiška pridiga o „praktičnih“ blagih šeststogoldinarske nagrade vse drugo prej nego praktična za kranjske razmere, bila je le prah v oči našega kmeta!

Nekoliko več je tacih mej nami, ki menijo, da vsa ta zadeva ni vredna tolikega besedovanja, baš za tega delj ne, ker obstaja vsa le na papirji; oni ne vprašajo ni po nagibih, pred to lansko stvoritvijo deželnega našega zbora merodajnih, ni po morali, katere se nam je za javno narodno življenje učiti iz cele zadeve.

V skrajnostnem protivju z le-to mlačnostjo pa so tisti, ki nobenega tolažila nima (niti se ga jim dati ni posrečilo) v usodi svojega srca, rezaljenega po narodni njega čuti vsled tacega narodnega sklepa! Lepo je število rodoljubov, ki jim za šeststogoldinarsko nagrado ne obstane in ne velja noben opravičevalen razlog. Nobenega odgovora si ne vedô k vprašanju: zakaj so narodni poslanci kranjskega deželnega zbora pomagali do sklepa, ki nema nobene koristi za deželo, ki pa kompromituje prejšnjo narodno politiko, slovensko tradicijo v kranjskem deželnem zboru, do sklepa, ki kakor žarjavica peče dušo in vest vsega slovenskega naroda? Ti rodoljubi se ne dadó uveriti o verovnosti izjav, mnogotero nam došlih iz poslanskih krogov, da je namreč politična rezóna velevala tako postopati in da ni šlo drugače, nego izmej dvojnega zla izbrati si — manjše zlo. Zaverovani pa so ti rodoljubi v svojo misel, da bi tudi brez te nemške ovacije na slovenski zemlji še danes ta dan ministrovala na Dunaji grof Taaffe in baron Conrad, ter da bi tudi tako še za naprej imeli v svoji sredi sedanjega častitega in zaslužnega predsednika barona Winklerja, da torej ni verovno, če se je s kompetentne strani strašilo in se sedaj izgovarja z jedinim nagibom, z usodnimi vladnimi izpremembami!

Malo zaupanja kažejo opisani rodoljubi do mož, kateri, soditi po njihovih mandatih, morajo biti mej prvimi v najodličniši slovenski deželi. Ali slaba bode bodočnost slovenskega naroda, ako bi že sedaj morali si misliti, da so nam naši zastopniki nezvesti, da nam naši voditelji brez premiselka zapravljajo pravice in delajo našemu narodnemu programu upropastujoče „praecedense“! Zato odganjamo od sebe proč vsako tako pesimistično misel tudi v zadevi, o kateri danes govorimo. In zdi se nam, da je baš to zaupanje v svoje poslance pomirilo tudi naš slovenski narod, ki je bil ves osupel po demonstraciji, vzproženi čezenj od lastnih sinov, a se je konečno udal v misel, da pač njegovi možje na Kranjskem neso mogli drugače, nego dovoliti žrtov iz lastnega rodu! Narod ni na odgovor klical mož, ki proti njemu neso hoteli demonstrirati s šeststogoldinarsko nemščino, nego zahteval je izjasnila od poslancev, ki so bili glasovali za tak denar, češ: „Kaj me biješ?“ In reklo nam se je: „Morali smo, vladi za ljubo“. In mi verjamejo to, ker nismo še obupali nad najboljšimi možmi slovenskega naroda na Kranjskem!

V največjem delu je torej slovenskega naroda v šeststogoldinarski tej zadevi sodba ta, da kaže za ta pot potrpeti, ker je to za ta pot hotel politični imperatif. Visoki vladi je moralo biti mnogo do tega sklepa, ker mnogo se je trudila, da jej je volja ta obveljala tudi! Vlado so si torej udolžili naši poslanci s tehtno storitvijo, ker so jej dali poleno sesekati na narodnem, našem telesu! Le tedaj bode javno mnenje pomirjeno, ako bode čutilo in izkušalo, da naroda zastopniki neso prevarjeni, marveč da vlada, v čistih imjaoč storjeno uslugo, tudi vrši povračila!

Uprav sedaj pa nam more visoka naša vlada pokazati svojo blagonaklonjenost in spomin naj jo nagiba, da smo se mi njej za ljubo lansko jesen zatajili sami sebe! Vodstvo kranjske hranilnice hoče zlorabiti denar, kateri izročen je njegovim rokam, da z njim podpira občno dobro kranjske dežele. Z denarjem, ki ga je nanesla vkupe vsa dežela s svojim slovenskim rododom ustanovljati drago šolo za „privandrane“ Nemce v Ljubljani, to se pravi sovražno tujstvo jednega mesta podpirati, to je norčevanje iz vse dežele, katera ima na vse strani sto in sto drugih potreb! Tudi to je jasno, da hoče nemški klub, ki je zidan

## LISTEK.

### Nedeljsko pismo.

Gospod urednik! Po znanem običaji bi jaz najprej moral vprašati: kak utis je napravil moj zadnji listek, moj prvenec, kaj so govorili ljudje in kolika je bila senzacija po mestu in po deželi; ponašati bi se moral, kakor kokoš, ki jajce znese. A ko sem bil ravno v tem, da bi si odpočil na svojih novih lovorikah, začujem hudo propoved izza Dunajskih gardín in prečitavši jo, čutil sem vso svojo podredjenost, plitvost in ničevost in še dosti jednacih — osti, videl sem veliko daljavo, ki je še mej menoj in mej vrhuncem listkarskega našega Parnasa in upálo mi je srce, preverjen sem bil, da se nikdar ne bodem popél do zaželjene višine, temveč, da mi je sojeno, samo gledati na vrh in mreti v globokem občudovanju in srčnem koprnjenju.

Kako diven mora biti razgled iznad onih nebotičnih visočín! Tu se strmečemu očesu predstavlja:

„Črna vojska, bosopete človeške prikazni, zaripljeni obrazi, ne presnaži, mršave glave, boljše oči in pa orožje v debelih pestéh: gorjače, cepci, vile senene in gnojne!“, v ozadju pa lomastijo divje pošasti hripavih grl in široko raztegnenih ust! In nesi se še nagledal tega krepkega prizora, že vzbuja na drugej strani tvojo pozornost nežna živalica s krasno donečim in dišečim imenom „mephilis putorius“ in ko se še dvojiš, v katerej deželi biva ta prikazen (kajti knjige nemaš, da bi nalašč pogledal va njo), kar ti pripelje cela tolpa indijancev, tuleč in vihteč svoje „tomahake“ in zdajci znaš, ako si kdaj čital Coopera romane, da zreš okolu ogla v Ameriko in polasti se te „neki mešani čut“.

Nesi še imel toliko časa, da bi bil natančno pogledal, ima li kateri izmej teh indijancev „bradovico na nosu“, kar se pred te prisuče zopet kaj novega, izvirnega, nekaj, česar še nismo imeli, prisuče se „uš v narodnem kožuhu“. Dasi ravno te preleti nekaj kurjeje polti podobnega, čudiš se vender tej duhovitej sestavi. Tako malo besed in tako krepk izraz! Kaj pravim, izraz, slika, ge-

nijalna slika je to, kakeršne bi ne zmoget niti slavnege Höllen-Breughel-na prespretni in domišljije polni kist! Gledajoč to sliko, dvojiš se, bi jo li uvrstil mej lovske slike, ali pa mej one, katerim v Nemcih pravijo: „stilleben“, preverjen si pa, da na noben način ne spada mej živalske slike in da bi slavna Roza Bonheur si vsaj dvekrat premislila, predno bi ta predmet naslikala na platno.

Navedeni prizori bili so toli krepki, v tako kratkih a debelih potezah načrtani, da se za razsajoče paglavce, ki „kamenje mečejo in blato“, niti ne zmeniš, še manj pa za kurja očesa, — glej inserat: Hühneraugentinctur — da gimnazije na Golovcu in vseučilišča na Kurešku niti ne pogledaš, da celo starih krav, ki se smijó, nič kaj ne „obrajšaš“, marveč da se nehotoma spominjaš slavne naše ABCDne vojske in na um ti pade našega Preširna nemški sonet, v katerem se vpraša: Kako to, da je toliko blata izbruhal mož, ki je že pred leti tako pametno pisal? Navajati bi bil moral te besede izvorniku, a v našem gorovju nemam dotične knjige pri roki, zategadelj prosim,

na skalo Ljubljanske hranilnice, s tako šolo opravljati le politično svojo misljo mej nami! Če si ogledujemo mater in očete bodočega rojenca, to vemo, da nam ni pričakovati drugačnega sadu, kakor je — nemški „Schulverein“ s svojimi „šolskimi“ nameni! Vse to vidimo, mi vidimo, da se z našim za drugo potrebnim denarjem snuje nemško politično semenišče, iz katerega se bodejo novi nemiri valiti po naši deželi! Vse to vedo tudi tisti, ki imajo hranilnične zaklade v svojih rokah, a to oni tudi hočejo in so veseli, da to morejo, če mi kaj imamo zoper to ali nič! Ali politična oblastva, ki imajo skrbiti za blagor naše dežele, ne smejo dopuščati, da se denar dežele brezvestno trati in se z njim odpirajo vrelci večnih prerirov. Visoka vlada vé, da narod v kronovini kranjski niti 600 figurujočih gl. ni voljen dajati za nepotrebno nemščino, in da jih je lani dal le na željo njeno. Ako se torej neče dežele po nepotrebem razburjati in njej imenje za pravljati, bode gotovo politično in pravo, da se v deželi ne pripuščajo še veliko hujše demonstracije, da visoka oblastva spravijo „ad acta“ predrzne namene kranjske hranilnice! In to si tudi slovenski narod pričakuje ter obeta za svojo zmernost in za podporo, ki jo je že čestokrat, zatajivši samega sebe, dal visoke vlade sklepom!

## Protest

Ljubljanskega mestnega zbora proti sklepu kranjske hranilnice, ustanoviti v Ljubljani nemško ljudsko šolo.

V Ljubljani, 20. junija.

Predseduje gospod župan Grasselli. Navzočih je 22 mestnih odbornikov. Verifikatorjema zapisnika današnje seje imenuje gospod župan gg. odbornika Horaka in Pakiča.

Zacetkom seje stavi mestni odbornik g. dr. Ivan Tavčar nujni predlog v zadevi sklepa kranjske hranilnice, da naj se ustanovi nemška ljudska šola v Ljubljani. Predlog se glasi:

„Gledé na to, da je občina po zakonih v prvi vrsti poklicana, ljudske učilnice ustanavljati; gledé na to, da se narodni zastop Ljubljanskega glavnega mesta nikdar ni protivil zahtevam nemških someščanov, če so bile utemeljene v zakonu in v resnični potrebi, in da je za tega delj že od nekdanj po mestnih učilnicah nemškemu jeziku in njega pouku odkazano merodajno mesto; gledé na to, da je vsled dotičnega sklepa kranjske hranilnice javno mnenje po vsi pravici močno razdraženo, ker vsakdo čuti in vidi, da je omenjeni sklep gola politična demonstracija, koje stroške naj bi plačal hranilnični sklad; in gledé na to, da se ta sklep obrača proti sedanjemu zastopu Ljubljanskega mesta, kakor da bi le-ta v ustavi določene pravice nemških svojih someščanov zatiral ali vsaj zanemarjal; in gledé na to, da se je sklep v tem smislu po svetu in v slovenski Ljubljani po nam sovražnem časopisji v resnici tudi tolmačil, naj slavni mestni zastop sklène:

### I. Resolucija:

„Občinski zastop Ljubljanskega mesta izreka svoj protest proti sklepu kranjske hranilnice v Ljubljani, s katerim se hoče v slovenskem tem mestu s hranilničnim zakladom ustanoviti privatno ljudsko učilnico z nemškim učnim jezikom, in sicer za tega delj, ker je mestni zastop vselej pripravljen ustanoviti nemško ljudsko šolo, če bi se nje zakonita potreba izkazala in dognala“.

da čitatelj, kateremu je možno, vzame knjigo v roke in prečita sonet do konca in našel bode odgovor.

Omenjeni sonet Preširnov ohladil je radikalno v meni vse hrepenenje po listkarskega Parnasa vrto-glavih visočinah, nekak blažen mir povrnil se je v moje nedrije in ker je bila baš nedelja, bil sem praznično razpoložen in praznično oblečen. Praznično pa je bilo tudi vse občinstvo, drevesca ob ulicah in cestah, slavoloki, preproge, cvetlice in luči po oknih, po vseh trgih in prostorih pa slovesne procesije, pri katerih sem v svojo veliko radost opazoval vedno naraščajoče narodne peče. Smelo rečem, da je bilo pri sv. Jakobu, pri sv. Petru in pri Franciškanih najmanj 150 zastopnic nežnega spola v krasnih pečah, da so bile vse te zastopnice brdke in ravno zaradi peč še brdkeje, a tudi sicer tako okusno, fino in bogato opravljene, da jih je vse gledalo in da so tako popolaem dosegle svoj namen, kakor je povedan v starem izreku: „Spectatum veniunt, spectentur ut ipsae“.

Alfa.

II. O ti resoluciji naj se primernim potom poroča visoki c. kr. deželni vladi.

Nujnost predloga se brez razgovora odobri.

Mestni odbornik g. dr. Ivan Tavčar pravi k meritornemu utemeljevanju svojega predloga, da ni treba za istega mnogo navesti. Od kar so naši Nemci izgubili vse pozicije v zastopih dežele, imajo jedino le še kranjsko hranilnico, v kateri demonstrujejo, in katere novci, mislijo, da morejo biti hlapec nemškemu in nemškovalnemu podvzetju. Ti oligarhi kranjske hranilnice, ki se nadomestujejo sami iz sebe, kakor grm, če se v jeseni poseka, sam iz raznih debličev požene prihodnjo spomlad, delajo pod krinko dobrovoljnih naprav politične demonstracije, kajti vsaki svoji dobroti prilijó nekaj političnega olja, tako da se dobrot kranjske hranilnice opravičeno že bojimo. Vse meje pa prekorači sklep kranjske hranilnice, ustanoviti v Ljubljani ljudsko nemško šolo, kateri sklep je nenaraven in je vzbudil po vsi deželi veliko razburjenost, da so se od mnogih krajev že poslali protesti proti njemu. Ako kdo, je gotovo mestni zbor Ljubljanski poklican proti temu sklepu protestovati, kajti ta sklep izgleda tako kakor bi hotel mestni zbor Ljubljanski kratiti svojim nemškim someščanom njih pravice, ko je vender vedno pripravljen, ustanoviti nemško ljudsko šolo, ako se potreba za to dokaže. Ker je skrajni čas, da mestni zbor v tej zadevi izjavi svoje mnenje, priporoča predlagatelj svoj predlog.

Pri glasovanju se isti vsprejme jednoglavno.

## Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Če se vozi žagano blago za jednako tarifo kakor surov les, se pač slednji ne bode dosti pošiljal. Marsikatero prevažanje in odpošiljatve izostanejo in izgubijo se mnogi odpadki pri oddaljenih žagah, kateri bi se inače pač spravili v denar. Po mnogih izkušnjah se more trditi, da se povprečno za kubični meter žaganega lesa potrebuje 1 1/2 kubičnega metra oblikovca, odpade torej tretjina oblikovca na krajnike in žaganje.

Po teži se potrebuje za naložitev voza z žaganim lesom dve naložitvi z oblikovci, ker se na pr. deske in latve, predno se odpošljejo z železnico, morejo posušiti, ter subega žaganega lesa le blizu 500 kil kubični meter tehta, oblikovca pa, kateri se ne more tako posušiti, tehta 650 do 800 kilo kubični meter. Če se ozira na razne cene blaga, se dobí naslednji rezultat:

Jeden naklad na železniški voz močnejših hlo-dov za žaganje daje okolo 16 kubičnih metrov á okolo 6 gold. = 96 gold.; jeden naklad žaganice ima povprečno 20 kubičnih metrov á 15 gold. kubični meter = 300 gold.; žagan les bi imel torej blizu trojno vrednost. Pri tem računu so se vzeli močnejši hlo-di, katerih se more naložiti 100 metričnih centov; menj ugodna je razmera pri slabejšem in svežem oblikovci, s katerim se ne more vsa nosivnost železniškega voza porabiti in kateri ima veliko manjšo vrednost. Tovarne za lesovino in staničvino (Cellulose) rabijo tenak les, prve le svež les, ki se dopošilja s skorjo, katerega se more samo 12–14 kubičnih metrov na jeden železnišk voz naložiti; cena takemu lesu je na kraji, kjer se naklada, komaj 4 gold. za kubični meter, torej reprezentuje naklad železniškega voza komaj vrednost 48 do 56 gold. Če voznja od kraja, kjer se les seka, ni cena, dobi lastnik gozda komaj kaj za les, tovarne ne morejo več plačati, ker so se cene lesovini in lesnim krovcem za papirščino zelo znižale. Da se je oblikovec in žagan les postavil v jedno vrsto, je gotovo abnormno.

II. „Slavno c. kr. ravnateljstvo se prosi, da izjemno tarifo V. od 1. julija 1883 tako spremeni, da se pri lesu za kurjavo, pri krajnikih, lubji in oblikovci na vseh relacijah cene izjemne tarife I. po poti kartiranja uporabljajo, nasproti pa naj se v izjemnem tarifu V. nahajajoče znižane cene za posamične relacije in odpuste vozarine s tem, da se vrnejo, odpovedo ter v primernem obroku ustavijo.“

Mej rszlogi utemeljitve tega predloga se navaja, da se v istini težko uvidi, da se izjemna tarifa I. samo uporablja pri rudah in rudniškem ogliju in ne tudi pri lesu za kurjavo, pri lubji in oblikovci, kateri nemajo povprečno večje vrednosti, večidel še mnogo manjšo; saj je mnogo lastnikov gozdov ob železniški progji, kateri lesa za kurjavo niti v denar spraviti ne morejo, ter bi bili s 5 kr. za 100 kilo na mestu, kjer se pripravlja, zelo zadovoljni, vender ima cent lesa za kurjavo povprečno

komaj 40 %, tiste vrednosti za kurjavo, kakor rudninsko oglje. Gospodarstveni razlogi gotovo govorijo za to, da bi se lesu dala tista prednost kakor rudninskemu oglju, posebno pa se mora državna železnica na to ozirati, da so najboljši gozdovi v onih krajih, v katerih imajo lastniki od njih večje dohodke, in čim manjši so dohodki od gozdov, tem menj se briga lastnik za nje, tem bolj gozd pojema ter se ta prostor spremeni naposled v pašnike. Čim večji dobiček dajejo gozdovi, tem lažje je umno gozdarstvo in to je gotovo imeniten faktor za državo. (Dalje prih.)

## Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 21. junija.

Kakor se govori, snide se na Dunaji admiralitetni svet pod predsedstvom cesarja, ko bode pomorski manever končan. Ta svet se bode imel posvetovati o potrebnih reformah pri pomorstvu.

Praška notarska komora uročila je na deželno sodišče neko ulogo v češčini. Deželno sodišče je pa sklenilo, da se ta uloga reši v nemščini, ker je notarska komora c. kr. naprava, in se mora kot taka posluževati v notranjem občevanju z uradi nemškega uradnega jezika.

Moravski Nemci z vsó silo agitujejo za bodoče volitve za v deželni zbor. Mej njimi se skoraj povsod kaže lepa jedinstvo, ki je posnemanja vredna. Drugače pa Čehi, ti sicer tudi ne drže rok križem, a mej njim se kaže nesloga. Neko česko kmetsko društvo postavlja svoje kandidate proti kandidatom českega centralnega volilnega odbora. To moramo mi jako obžalovati, kajti ravno sedaj bi bilo treba največje sloge, ko utegne jeden sam mandat odločiti ali bodo Nemci ali Čehi se zanaprej gospodarili v deželi. — Pa tudi v velikem posestvu se razumere za Čeha slabšajo. Tako sta se grofa Kaunitz in Desfours fidejkomisnega posestva odročila od konservativcev in pridružila se k zmernej stranki. Tako ni celo nemogoče, da bi konservativci podlegli tudi v tej volilnej skupini. Liberalci sicer sedaj še ne mislijo v tej skupini postaviti kandidatov, a utegnili bi se že premisliti, ako bi videli, da so se razmere zanje zboljšale. Česki listi se pritožujejo, da se namestnik grof Schönborn vse premalo briga za volitve. Zdjaj ga še v Brnu ni, ko bi bila njegova prisotnost najpotrebnejša.

V hrvatskem saboru bila je predvčeraj debata o Vukotinovičevem predlogu, da se nastavi poseben odsek, ki se bode bavil z vprašanjem, kako povzdigniti narodno gospodarstvo v Hrvatskeji. Govorili so za predlog Vukotinovič, Kamenar, Brandner, Majcen in Starčević. Poslednji je pri tej priliki očital večini, zakaj da s tako važnim predlogom pride še le proti koncu zasedanje. Prodali ste narod Madjarjem, rekel je, in ti delajo z nami, kar se jim poljubi. Jedni srenji se je naročilo, da naj za prodani gozd kupi ogerskih državnih papirjev, ki nemajo nikake veljave, kajti Madjarji bodo prišli na nié in mi z njimi. Proti temu se je šla pritoževati posebna deputacija k banu, pa jo je pustil tako dolgo čakati, da je odšla. To je storil mož, katerega so Madjarji nam poslali, da naše ljudstvo odira. Včeraj se je v saboru začela budgetna debata.

Ogerska vladna stranka pridobila je zopet nekaj mandatov. Do sedaj je izvoljenih 228 vladnih privržencev. Hrvatski poslanci bi sedaj nikdar ne mogli nagajati vladi, ko bi se tudi pridružili opoziciji, kajti vlada ima brez njih zadostno večino.

## Vnanje države.

Srbska skupščina hitro nadaljuje specijalno posvetovanje davkovskega zakona. Dozdaj je že rešila v smislu vladne predloge davek od zemljišč, hiš in kapitalov. Vlada je zbornici v četrtek predložila budget.

Francija storila je daljši korak, da osnuje bodoče francosko-indijsko cesarstvo. Od 1867. leta pod francoskim varstvom se nahajajočo Kambodžo so Francozi si popolnem prisvojili, kakor poroča telegram iz Saigona. Kralju so dali letno penzijo. Francozje so se že 1857. leta začeli mešati v zadeve zadnjindijskih dežel, začeli so takoimenovano misijonarsko vojno, ki se je končala s tem, da je čez šest let Francoska dobila protektorat nad Spodnjo Cochinchino. Glavno mesto je jedno leto prej prišlo po dolgi blokadi Francozom v roke. Pet let pozneje prišla je Zgornja Cochinchina v njih varstvo. Obe deželi obezati več kakor 2500 geografičnih štirjaških milj. Sedaj pridobljena Kambodža je jako rodovitna dežela, zlasti rodi mnogo žita. Nekdanj je jako cvetela, sedaj je pa propala. Glavno mesto Udong je obdano s tremi zidovi. Vsa uprava dežele prišla je v roke Francozom, ki so že protektorji Anama in Tonkinga, in se vedno bolj približujejo osrednjima državama Siamu in Birmi. Govorilo se je že, da so francoski inženirji poklicani trasovati birmansko železnico.

Nova belgijska vlada je že začela svoje delo. Brabantskega guvernérja je odstavila in ga nadomestila z Nivelleskim klerikalnim poslancem. Minister notranjih zadev je zaukazal, da se delo ustavi pri zidanju novih šol po vsej deželi. Uradnikom je dala razumeti, da jejej ljubše, da svojih

otrok ne pošiljajo v državne šole. Prejšnja vlada je s preveliko silo ustanovljala nove šole, in v njih preveč zanemarjala verstvo, ta pa dela ravno nasprotno, in hoče tudi to razrušiti, kar je prejšnja dobrega storila.

## Dopisi.

**Z Dunaja** meseca junija. [Izv. dop.] Poslednja zabava slovenskega pevskega društva mora se prištevati mej izvanredne. Dvorana in vrt hotela Zillinger bila sta polna odličnih gostov, vsprejetih od množičnih krasnih pevki, kojim bil je posvečen večer. Pevci peli so malorusk Lawrowskega zbor „Do zori“ in Iv. pl. Zajčev hrvatsk zbor „Davorija“ s znano natančnostjo in prav ognjevitostjo; gospa A. Freundorferjeva igrala je na glasoviru C. A. Weberjev „Rondo“ ter bila živahno pohvaljena. Troglasni ženski zbor „Má láska“, sladba vrlega društvenega pevovodje gosp. A. A. Buchta, ki ga je posvetil ženskemu zboru, pela se je v rivo dobro. Priznanja bilo je toliko, da so pevke morale zbor ponoviti. Velik moški zbor, Bergmannovo „Pijanovo dedictvi“ z bariton- in tenor-solom (gg. Buchta in Vilimek) in Genéejev „Italjanski salat“, v katerem je prekrasno pel solist Mlčoch, vzbudila sta mnogo veselosti. Gospica Slavina Kampelikova igrala je z veliko spretnostjo Alardov „Souvenirs de Mozart“ na goslih. Gospica Matilda Koerberova odlikovala se je s pesnijo českega skladatelja Pivode „Vesnicka“; vsled silnega ploska pela je še česko narodno pesen. Nedvědov mešani zbor slovenski pel se je jako nežno in s čutom. Mnogo smeha prouzročil je šaljivi prizor Pauknerjev: „Spiknuti v Chroustovicah“, predstavljali so ga izvrstni solopevci gg. Skřivanek, Jiřik in Freund. Slovansko pevsko društvo zapelo je poslednjič še dva lepa zborna. Obširen program izvel se je povse na čast društvu in vsakemu navzočnemu ostane prevesel „damský večer“ v prijaznem spominu. Slovenska kolonija na Dunaji bila je ta večer izvanredno mnogobrojno zastopana in mej tem, ko je v dvorani bil ples, peli so Slovenci v vrtu krasne svoje pesni in imeli dosti hvaležnih poslušalcev.

**Izpod Nanosa** 17. junija. [Izv. dop.] Poročevalcu „Izpod Nanosa“, ki je poročal o izidu volitve župana v Hrenovicah, vršee se 9. t. m., priporočati je pač, da kadar se še kaj tacega loti, naj to dela bolj temeljito; ne tako površno kakor je v svojem poročilu od 11. t. m. učinil. Ta poročevalec bi moral vedeti, da nejasna poročila ne veljajo nič, saj se na koncu teh še večjo slavo komu prepeva.

Da bi bila volitev burna, pač nismo zapazili, mogoče, da je to dotični poročevalec na svoji strani zapazil, kjer se je morda „za se ne komu zameriti“ tako volilo. Zato pa pravi ta poslednji, da so zmagali oni „ki vedo ceniti korist županstva v Hrenovicah.“ Tu je pač dovolj jasno, da je šlo le za županstvo, ne pa za župana. Zato bi prihodnjč, ako bi še na tako volitev šli, kar pa nas Bog obvaruj, ne rekli, da se bode župana, nego da se bode županija volila. In temu pač nihče oporekati ne bode mogel in tudi oporekati že sedaj ne more. Vsaj je izvoljeni župan predlagal pri prvi volitvi predno se je ta pričela, da županija oziroma pisarna mora biti pri Fari. Toraj, ako bi se volilo župana, kateri bi ne hotel biti „popotni župan“ naj se volitve odpove. Tako se pri nas „komandira“ indirektno, koga se voliti mora. Zato so bili tudi oni „ki vedo ceniti korist županstva v Hrenovicah“ proti temu, da bi se z listki volilo, prosto po lastnem prepričanju.

Poročevalec pozabil je, in to hoté, povedati uzrok slave, kojoj izreka v dotičnem poročilu trem gospodom. Zakaj, da ni hotel z barvo na dan, ne vem.

Da se pa topla želja, kojoj ogromna večina Hrenoviške županije že več let goji, še jedenkrat ponavlja, treba je odkrito povedati, da komaj in komaj se že pričakuje postave, katera bode privolila, da se omenjena županija razruši, kar se bode takoj ter z velikim veseljem izvršilo. Tedaj se bode od vseh strani slava izrekala onim, ki bodo na to delali, ter deloma že sedaj delajo, da se sedanji škodljivi občinski red z boljšim, občanom bolj koristnim zamenja.

Dotični poročevalec naj v prihodnje bolj temeljito ter jasno poroča, da ga ne zadene prislovica: „Kopitar ostane naj pri kopitu“.

**Iz št. Jurija** pri Kranji 19. junija. [Izv. dop.] Včeraj ob polu desetih zvečer vzrnil

nas je klic: Ogenj, v Voklu gori! Goreti je začelo na podu posestnice M. Logar. Pogorelo je 15 hiš z mnogimi gospodarskimi poslopji. Strah je bil velik, zlasti, ko je mej požarom močan veter navstal. V takih slučajih zares vrlji Šenčurjanji bili so s svojo brizglo hitro na mestu in so z neutrudljivim delom obvarovali velik del vasi, da se ogenj ni še bolj širil. Tudi oddelek požarne brambre Kranjske prihital je jako hitro na pomoč. Hvala jim!

Posebno strašen je bil prizor, ko se je unela hiša posestnika, po domače Perneta, kajti bilo je v smertnej nevarnosti več ljudi. Gorela je streha in in gornji deli, a spodaj so bili še ljudje, ki so spravljali blago v varnost. Kar se ostreje udere in goreči tramovi pali so ravno pred hišna vrata. Izhod je bil zaprt. Ljudje v toliki nevarnosti poskačejo iz hiše čez goreče tramove. Bilo je 6 moških in 4 bose ženske. Ti začnejo kričati, da je gotovo še jedno dekletu notri. Skočili so trije notri in preiščejo hišo, a dekletu je bilo odšlo že poprej na polje, živino čuvat. Živine zgorelo ni, ker so jo do časa izgnali na polje, a tožili so drugi dan, da vse dobiti ne morejo.

Zavarovani so bili razven jednega vsi, jeden pri banki „Slaviji“, drugi večinoma pri vzajemno zavarovalni banki v Gradcu.

Na kak način je ogenj navstal, še ni znano. Sumničič se, da je to naredila zlobna roka.

## Domače stvari.

— (Kres) s petjem in umetalnim ognjem priredi kakor vsako leto telovadno društvo „Sokol“ v ponedeljek 23. t. m. zvečer ob 9. uri na Gorenjem Rožniku.

— (Kranjsko obrtno društvo) je imelo pretečeni četrtek sejo, pri kateri se je sklenilo, da se bode osnivanje obrtnih zadrug pospešilo in da bodo redne javne odbore seje vsaki četrtek, pri katerih se bode vršila znastvena predavanja. Prihodnji četrtek predaval bode gosp. Anton Geba o telefonu. Zbirališče je v Kolodvorskih ulicah v gostilnici g. Štruklja v posebni sobi.

— (Slana) je palila po noči 18. in 19. t. m. po Ljubljanskem barju in po hribih v okolici. Največ se pozna krompirju in fižolu, katera sta v hribskih krajih prav močno poškodovana, na več mestih celo uničena. Jdanake prežalostne novice so razširjene tudi iz drugih krajev naše dežele posebnostjo B. ok, kjer sta krompir in fižol popolnem uničena.

— („Kmetijsko potno predavanje“) imel bode dež potovalni učitelj Gustav Pirc dan 29. t. m. t. j. na praznik sv. Petra in Pavla v Zgornjih Gorjah pri Bledu. Predavanje se prične po popoldanski službi v tamnošaji ljudski šoli.

— (Poselski red za Štajersko,) čegar osnovo je deželni zbor Štajerski bil v lanskem zborovanju sklenil ter predložil za Najvišje potrdilo, tega potrdila ni dobil. — Kmetijske pritožbe zavoljo poselskih zadev so pa že tako pogoste, da bode tudi pri nas treba misliti, na jednako postavno osnovo, kateri bi seveda več sreče želeli, nego jo je imela osnova za štajersko deželo, izimši glavno njeno mesto.

— (Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici) blagoslovi v 6. dan julija svojo zastavo, za katero je že nabranih 330 gold. 50 kr. Društvenice Tržaškega podpornega društva podaré trak v vrednosti 125 gold., a Goriške Slovenke nabrale so za drug trak 115 gold. Tržaško podporno društvo bode pri slavnosti jako številno zastopano, tudi od drugod bo velika udeležba. Kaj pa Ljubljana, kaj naša narodna društva?

— (Sveče je krala) vlačuga Dolensek iz št. Jurija pri Celji v kapeli Matere Božje v frančiškanski cerkvi in jih hotela prodati pri svečarji na sv. Petra cesti. Policija jo je prijela in odpeljala v zapor.

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 18. t. m. zatožen je bil pri drugi obravnavi 37 letni čevljarski pomočnik Anton Finz iz Ljubljane hudo delstva tatvine in prestopka vlačugarenja. Pred obravnavo zatoženi Anton Finz izrečno zahteva, da se mora obravnava vršiti v nemškem jeziku, ker slovenski ne zna. Finz je nezakonsk otrok in svojih starišev ne pozna. V šolo je hodil le v dva razreda, tako, da podpiše svoje ime, dokaj več ne zna in tudi čevljarstva se ni priučil, da bi bil dobil spričevalo. Tatvina, goljufija in vlačugarenje to je Finzu ugajalo. Zatoženi pripoveduje deloma jokaje, da sta ga le bolezen in lakota pripravili k tatvini. Kaznovan je bil zaradi tatvine desetkrat, zaradi golju-

fije dvakrat in sicer 1. l. 1862 komaj 13 let star pri Ljubljanskem magistratu na 4 tedne; 2. l. 1864 pri deželni sodnji v Trstu na dva meseca; 3. l. 1865 pri okrožni sodnji v Celji na 6 mesecev; 4. l. 1865 v Welsu pri okrožnej sodnji na 2 leti in 3 mesece; 5. l. 1868 pri okrajni sodnji v Lipnici na 8 dni; 6. l. 1872 pri deželni sodnji v Ljubljani na 6 mesecev; 7. l. 1873 pri sodnji v Gradcu na 1 teden; 8. l. 1874 pri okrožni sodnji v Novem Mestu na 3 leta; 9. l. 1878 pri okrajni sodnji v Weitzu na 5 dni; 10. l. 1878 pri okrajni sodnji v Klosterneuburgu na 4 tedne; 11. l. 1878 pri deželni sodnji v Gradcu na 8 mesecev; 12. l. 1880 pri okrajni sodnji v Celji na 3 mesece ter se postavil pod policijsko nadzorstvo. Dolgo ni dihale nepopoljšljivi Finz svobode in že je začel s kradjo. Kmalu se je sestel s svojo ljubico, vlačugo Uršulo Korošček, katera je sodelovala, ko so v podružni cerkvi sv. Janeza na Paki, na spodnjem Štajerskem krali z limanicami iz cerkvenega nabiralnika novce. Sploh ima Finz kra-dež iz cerkvenih nabiralnikov za poseben „sport“, kajti tudi v Weitzu so ga zasačili, ko je na limanice kral denar iz nabiralnika in brezdomno je, da je bil v kompaniji s svojo ljubico, ki je 20. marca t. l. na limanice izpraznila nabiralnik darov v znamenju blizu Šepetavca in bila zato za mesec dni dejana pod ključ. 22. marca t. l. pa je stopil Finz sam v akcijo ter počastil kapelo pri Božjem grobu s svojim obiskom. Proti 1/2 l. uri popoldne je bilo, ko je stala njegova ljubica daleč od cerkve proč na straži. Opazovala sta pa tudi kmetška fanta Bokavšek in Bajda, ki sta v bližini kapele popravljala plot in katerima se je molitev neznanega človeka le predolga zdela. Bajda splazi se pod okno in ko pogleda v kapelo, vidi, kako Finz na limanice krajcarje nabira. Pomiga Bokavšku in skoči k Finzu, ki je ravno v žepe spravljaj izvlečene krajcarje. „Kaj počneš tu?“ vpraša Bajda. „Molim!“ se odreže Finz. Oba sta ga potem preiskala in našla pri njem v vseh žepih, za srajco, v čevljih 6 gld. 50 kr. samo bakrastege denarja po 4 in 1 kr. Finz taji, da bi bil ves denar vzeti iz te pušice in pravi, da je 3 gl. 20 kr. imel svojega denarja, najbrže dohodek ukradene pušice v znamenju blizu Šepetavca. Porotniki (učelnik g. Anton Klein) spoznali so ga jednoglasno krivega in obsojen je bil na pet let teske ječe, poostrene vsaki mesec s postom. Poleg tega je sodišče izreklo, da se odda po dovršeni kazni v prisilno delavnico.

— („Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) ima svoje IV. občno zborovanje v soboto, 21. t. m. v gostilni „Schwechater Bierhalle“ ob 8 uri zvečer. Spored: I. čitanje zapisnika, II. predavanje „S. Jenko-ve poezije“, nadaljuje g. Bezjak, stud. phil., III. predlog odborov o spremembi §. 2. poslovnega reda, IV. slučajnosti. Gosti dobro došli!“

## Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

**Dunaj** 21. junija. „Fremdenbatt“ porizvedel je iz mornarskih krogov, da se ukrepa o pomnožitvi vojnega brodovja na Dunavi, da bi tako navstala mala podunavska flotila, kakeršne imajo druge države na svojih glavnih rekah.

**Trst** 20. junija. Vojno brodovje pripluje semkaj v terek 24. t. m., ter bode v sredo imelo velik manöver pred Trstom.

**Levov** 20. junija. Z dežele se poroča, da naraščajo potoki in reke, da je promet ustavljen na železnicah in cestah. V Novosandeškem okraji je povodenj tolika, kakor 1867. leta. Povodenj napravila v preplavljenih vaseh veliko škode.

## Meteorološko poročilo.

Den	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Sl. kralna v mm.
20. junija	7. zjutraj	734.03 mm.	+12.3°C	sl. szh.	d. jas.	
	2. pop.	732.40 mm.	+21.2°C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.35 mm.	+13.6°C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura +15.7°, za 2.9° pod normalom.

## Dunajska borza

dné 21. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	45 kr.
Srebrna renta	81	30
Zlata renta	102	30
5% marcna renta	95	75
Akcije narodne banke	358	—
Kreditne akcije	306	40

London	121	gld.	90	kr.
Srebro	—	—	—	—
Napol.	—	—	—	—
C. kr. cekini	5	—	69	—
Nemške marke	59	—	60	—
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	125	75
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	169	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	—	20	—
Ogrska zlata renta 6%	122	—	60	—
" " " "	91	—	90	—
" " " "	88	—	70	—
5% štajerske zemljišč. od/ez. oblig.	104	—	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	115	75
Zemlj. obh. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	—	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	—	50	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	75	—
Kreditne srečke	100	gld.	175	75
Rudolfove srečke	10	—	18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	110	40
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217	—	80	—

## ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih barv, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana, (301-8)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.



## Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 15. dan julija.

„Germania“, 4200 „ v 30. „

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilliano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (379-11)

## Rogačka kislina.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnateljstvo. (143-8)

Štajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železnična postaja:

Poljčane.

## KOPELI

v hotelu „pri Slonu“ v Ljubljani.

Mnogostranskim željam ustreza, uvela se bode tudi za dame vsak teden dva dni raba

parnih kopelij,

in sicer v torek od 8. do 11. ure dopoldne in v petek od 12. ure opoldne do 3. ure popoldne; za gospode pa vsak dan od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne, samo v torek od 1. ure do 3. ure popoldne.

Za banjsko, sotno, železno, žvepleno, Hallainske solne in kopelj iz smrekovih igel je vsak dan od 6. ure zjutraj do 8. ure zvečer za gospode in gospe, kakor tudi za vse ugodnosti preskrbljeno. (405-1)

## Nove Matjes slanike (385-2)

najboljše, v sodčkih po 5 kilo za gld. 2.50 in gld. 3, vožnine prosto, vendar izvzemši carino priporoča

Carl Fr. Burghardt, Hamburg.

Takoj delujejo.

Uspeh zajamčen.

## Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

## ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. *Edvardu Mahr-u*; v Trstu *Peter Slovcovich*, via Sanità 13; v Gorici lekar *C. Cristoffoletti*; v Reki lekar *C. Šilhuay*; v Celji *Fd. Pellé*; v Mariboru *J. Martinz*; v Rovinji lekar *G. Tromba*.

Tam se tudi dobi:

**Eau de Hébé**, orijentalno lepotilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija! (333-6)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

## Umetne (32-45)

## zobe in zobovja

ustavlja po najnovšem amerikauskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskegyjevega mostu. I. nadstropje.

## MOKA

iz najboljših prave banaške pšenice, popolnem suha, v lastnem umetnem mlinu na valarje napravljena, prodaja po najnižjih cenah na debelo in drobno

M. J. G. VARDIA, (279-14)

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 50.

Najceneje dobiti.

## Kava

neposredno iz Hamburga

razpošilja kakor znano v izvrstni kvaliteti

Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v vrečah po 4 1/4 kg. netto, nezacarovano, vender brez poštnine, z zavitkom vred, nemudoma po postnem povzetju. 4 1/4 kg. av. v. gld.

Mocca, pristno arabska, plemenita	6.30
Menado, izvrstnega okusa	5.40
Peri-Ceylon, jako fina in mila	5.40
Melange (zmes), posebno priporočati	5.30
Ceylon Plantation, jako slastna	5.—
Java, zlatorumena, jako fina	4.70
Cuba, modrozelenca, briljantna	4.40
Afrik. Mocca, fina in zdatna	3.90
Santos, fina in močna	4.—
Rio, okusna	3.60
Caj v izvrstnej izbi, 1/2 kile od av. v. gld. 1.—	
(328-3) do gld. 6.—	

Iščejo se tudi dobri agenti.

## VIZITNICE

priporoča

„Narodna tiskarna“

po nizkej ceni.

## O, kako sem debel!

sliši se pogostem tožiti gospode in gospe, kakor bi proti temu ne bilo nikakega zdravila. Samo nove, po mnogih medicinskih časopisih priporočane

## šotne vinske pile

(Moor-Wein-Pillen)

pomagajo, da se telo shujša, ne da bi škodovala zdravju. Narejajo telo vitko in mu dajó gibčnost in zdravje. — Dobivajo se v škatljicah po dve pušici za 2 gld. 30 kr. Zaloga v Ljubljani samo pri gospodu lekarji J. Swobodi. (404-1)

## Glavna zaloga

naravnih rudninskih vodá in studencic:

Adelaidin studenec, Bilinska kislá voda, Carinthia-studenec, Emski Viktoria-studenec, Emski hrenčeki, Franc Josipov grenki vir, Friedrichshallna grenka voda, Gleichbergski Konstantinov vir, Sv. Ivana vir, Emin vir, Klausenski jekleni vir, Giesshüblerska kislá voda, Hallska jodna voda, Hunyadijeva grenka voda, Karlsbadská mlínsica, Gradska voda in vrelc, Marienbadská križna voda, Prebavská kislá voda, Kron-dorfska kislá voda, Bilnaska in Saidschüdska grenka voda, Rodanjska kislá voda, Rakoczy grenka voda, Rogatska kislá voda, Rimski studenec, Ofenski Viktoria-studenec, Selters voda, Sv. Lovrenca jeklena kislina, Karlsbadská vrelska sol, Marienbadská in Hallska jodna sol, Emske pastile, Bilinske pastile itd.

Že 26 let obstojeća trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sanitnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed naročnikov izvrne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko preveri, da so sklenice napolnene s pravimi frišnimi imenovanimi vodami. S spoštovanjem

Peter Lassnik v Ljubljani. (317-7)

(Popise o vodah in brošure zastonj.)

## RAZGLAS

hranilnice in zastavljavnice Ljubljanske.

Zaradi sklepanja računov za prvo polovico 1884. leta bo

hranilnica in zastavljavnica

od 1. do 15. julija t. l.

za občinstvo zaprta.

Ravnateljstvo kranjske hranilnice in zastavljavnice,

v Ljubljani, dné 16. junija 1884.

(399-1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.